

Maciej Miecznikowski, Szata

Oberek, obereczek,
Kujawiak, kujawiaczek,
Tyś wiedział, dobry Panie,
O wszystkim, co się stanie.
Oberek, obereczek,
Kujawiak, kujawiaczek,
Choć przyszłość świata znałeś,
Radować się kazałeś.
Ruszaj, Judaszu, do tańczenia,
Niech kiecki fruną w takt muzyki,
Nim się ta noc weselna zmieni
W konopny stryczek i srebrniki.
Wzniesь winem toast, Święty Piotrze,
Za święte szczęście małżeńskie,
Nim zdradzisz świętość, żeby dotrzeć
Do świętej śmierci swej męczyńskiej.
Oberek, obereczek...
Unieście swe kielichy wyżej
Za tych, co w imię Bożej wiary,
Na płaszczach niosąc czarne krzyże,
Współbliźnich będą mordowali.
Do świtu i porannej rosy
Bawcie się, wiarę w Pana chwaląc.
To z wiary wszak zapłoną stosy,
Na których ludzie ludzi spalą.
Oberek, obereczek...
Wychylcie puchar, ludzie święci,
W toaście za potomków głowy,
Za wnuki wnuków, za Oświęcim
I cyklon w komorach gazowych.
Zaspiewaj pieśń, śpiewaku, słodką,
Poskładaj ludzki geniusz w rymy
I nie zapomnij dodać zwrotki
Z pękniętym sercem Hiroszimy.
Łyk za przemianę wody w wino
I łyk za sens wyroków boskich,
Za wszystkie wieki, co przeminą,
Za śmierć i łagry stalinowskie.
Oberek, obereczek...